

STRIJD

KREET

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET LEGER DES HEILS IN NEDERLANDSCH-INDIË

EVANGELINE BOOTH, Generaal.

WILLIAM BOOTH, Stichter

A. C. BEEKHUIS, Terr. Kommandant.

40ste JAARGANG No. 1.

Internationaal Hoofdkwartier :
101 Queen Victoria Street, Londen E. C.

JANUARI 1939

Territoriaal Hoofdkwartier
voor Ned.-Indië : Javastraat 16, Bandoeng.

PRIJS 10 CENT.

TERUGZIEZEN ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

DOOR KOLONEL A. C. BEEKHUIS

BIJ de overdenking van het afgelopen jaar en vol verlangen en hoop uitzien naar het nieuwe jaar, werd ik bepaald bij den profeet Habakuk, die zeide :

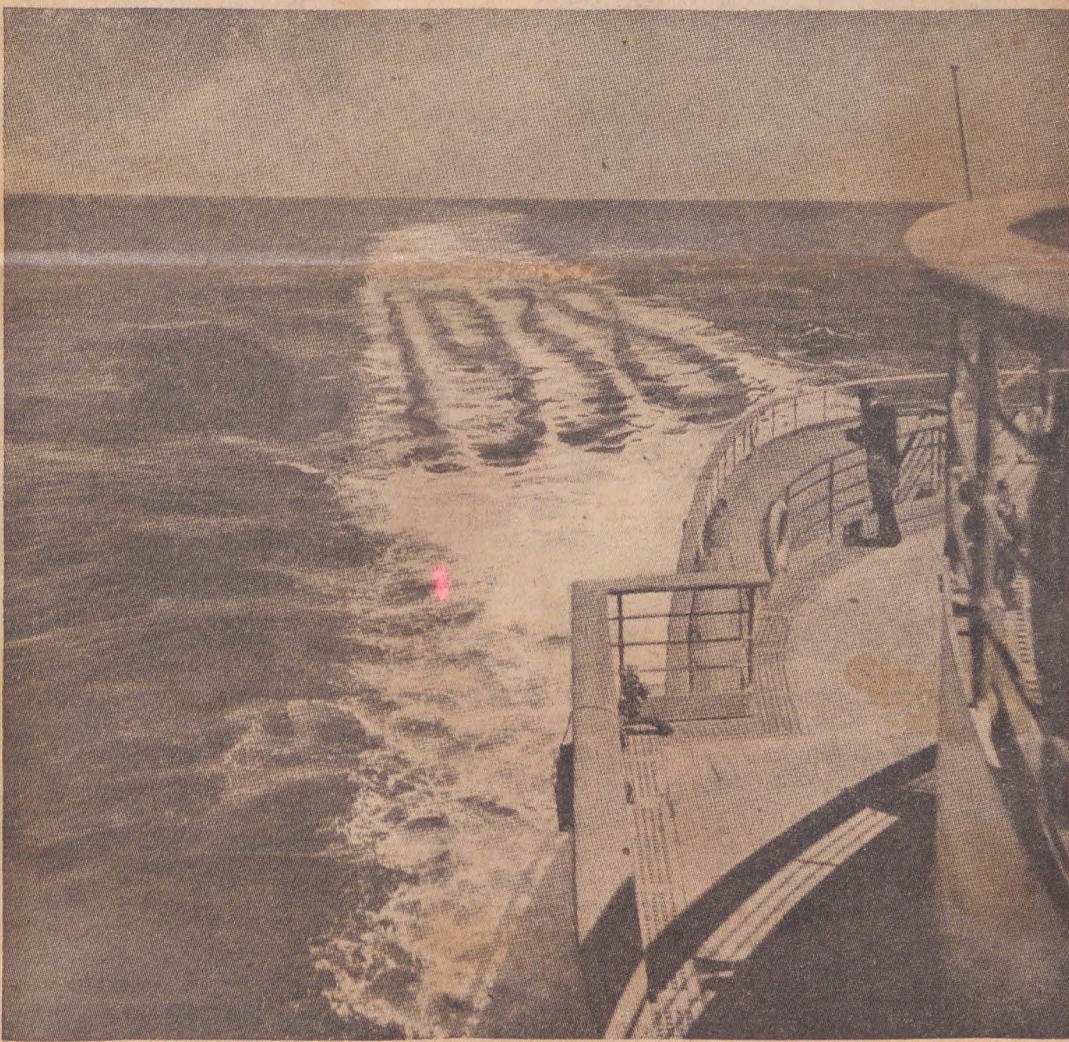
„Ik stond op mijne wacht, en ik stelde mij op de sterkte, en ik hield wacht om te zien, wat Hij in mij spreken zou.”

Hfdst. 2 : 1.

Het profetenwoord doet sterk denken aan **stilzijn**, aan rustig terug zien, verschillende dingen weer in de herinnering terug roepen, vooral aan een blik slaan in het eigen gemoed en

en is het, alsof wij dicht bij de eeuwigheid komen, waardoor het tijdelijke veel van zijn waarde verliest.

En dan gaan we denken over onzen arbeid, ons zwoegen, ons pogen, om het beste te geven, wat wij te geven hadden en wanneer wij dan onbevooroordeeld eens **niet** luisteren naar de stem van menschen, die ons vaak prezen en dankten, maar alles nogeens rustig onzen geest laten passeeren, zijn wij ons ook bewust van het gebrekkige en onvolkomene van al hetgeen wij getracht hebben te doen en we worden steeds **stiller**. Misschien gaat het

luisteren! Ja, in de eerste plaats luisteren naar wat God heeft te zeggen **door** en **over** dat verleden, hetwelk voorbij gevlogen is.

Wat is er veel gebeurd in de 365 dagen van 1938!

Welk een spanning is er in de wereld geweest, spanning, die nog niet geweken is, vanwege de donkere wolken, welke dreigend over het oude Europa hangen. Welk een smartelijk lijden staat ons voor den geest geschilderd, wanneer wij denken aan de gruwelen van den oorlog in het Oosten. Welk een zorgen zijn er voor millioenen werklozen en hoe weinig hebben alle maatregelen der verschillende regeeringen om dien toestand te verbeteren, uitgewerkt.

Stilstaande, worden wij bepaald bij geleden verlies en opnieuw worden wonden geopend. Geliefden zijn ons ontvallen, trouwe medewerkers van onze zijde weggeroepen, smart is gekomen tot velen en dit alles in **stilte** overdenkende, worden wij nog **stiller**

iemand wel, zooals het eenmaal **Herbert Booth**, een zoon van den Stichter van het Leger des Heils, verging, toen hij het prachtige lied dichtte, waarvan een der coupletten luidt :

„Heel 't verleden, met zijn zondenrij
Rijst weer voor mij op, ontmoedigt mij!
Bleef 'k slechts op mijn zonde blikken,
Wanhoop zou mijn ziel verstrikken”.

Zoo is het menigeen vergaan bij het overdenken van het verleden. Want als wij **stil** zijn, ingesteld om de stem, die uit het verleden tot ons spreekt, te verstaan, en ons plaatsen in het alles omringende licht, dan zien en hooren wij van ouds, dat God een **heilig** God is, dat Hij regeert en recht en **gerechtigheid** de **pilaren** van Zijn troon zijn. En dan buigen wij het hoofd en wordt de **stilte verbroken** en zegt de mensch het den zoeven genoemden dichter na :

„Heiland, grijp mijn hand, want ik weet niet,
Hoe den stroom te keeren, die me omvliet,
Hoe 'k 't geweten stil of kalmte bied
Mijn brandend hart”.

Om dan vol hoop door te gaan in den juichtoon :

„Door gena wordt iedre schuld betaald,
En door 't bloed mijn zonde weggevaagd :
Er is kracht, die iedren dag bewaart,
Voor mij ! Voor mij !

Maar moeten wij alleen aan het verleden denken? Neen! Juist die wondre genade Gods, geopenbaard in Christus, dwingt ons om vol geloof en verwachting, vol nieuwe hoop en heilige idealen de toekomst tegemoet te gaan en **grote**, heerlijke dingen te verwachten voor de wereld, ons land, ons volk, onze familie en vrienden en ook voor onszelf.

Dat deed de profeet Habakuk eveneens. Zijn overdenking, zijn uitzien, zijn **stil** waarnemen op den wachttorens zijn levens, deed hem vertrouwend de toekomst tegemoet treden. Hij zag het licht doorbreken, den morgen van den overwinnenden, gezegenden dag zag hij reeds gloren en al zou het nog erger worden dan het was, hij juichte :

„Nochtans zal ik in den Heere van vreugde opspringen ; ik zal mij verheugen in den God mijns Heils. De Heere, Heere is mijne sterkte ; en Hij zal mijne voeten maken als der hinden, en Hij zal mij doen treden op mijne hoogten”.

Hfdst. 3 : 18-19.

Zie, lezer, God is onze Hoop! Als wij **stil** zijn en luisteren naar wat tot ons gesproken wordt, daar diep in ons hart, dan hooren wij :

Zie af van de menschen !
Zie af van jezelf !
Zie op God ! Hij is de Eeuwige !

Hij leeft ! Hij gedenkt der menschheid in haar zorg en smart.

En dan, dan gaan wij vol goeden moed voorwaarts, ziende op Christus, den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs.

Daarom heeft onze beminde Generaal Evangeline Booth, die aan het eind van dit jaar haar ambt als leidster van onze wereld-organisatie denkt neer te leggen, haar Leger, neen, Gods leger, over de geheele wereld, opgeroepen voor een groote Campagne tot heil der menschheid — een

Veldtocht der Liefde!

Ja, daar is behoefte aan!

Liefde betoonen om ons heen! Liefde moet de drijfveer zijn van ons leven, liefde de stuwkracht van onze daden.

Beginnende in **eigen kring**, in **eigen huis**, op **ons kantoor**, op **onze werkplaats**, in **onze** vereeniging, enz. enz. zal die geest der liefde doordringen als het genezende licht. Wonden door de zonde geslagen worden geheeld, verloren hoop wordt teruggevonden, zwakken worden sterk en slechten veranderd in goede menschen door de macht dezer liefde, welke zich op haar heerlijkst openbaarde in Christus den Heer en welke Hij ook Zijn volgelingen wil schenken, indien wij haar maar in het geloof begeeren.

O, dat allen, die Christus liefhebben, van welke denominatie dan ook, die liefde zullen openbaren, dan wordt 1939 een heerlijk gezegend jaar!

Want de ellende, 't bitter lijden,
Dat steeds aanwast dag aan dag,
Eischt ontzaglijk medelijden

En een liefde, groot van kracht.
Help mij, trouw tot aan het einde,
Biddend, strijdend, altijd meer,
— Overal en te allen tijde —
Uwe liefde toonen, Heer!

Heiland, dat Uw liefde,
In mij word' gevonden
Dan, met U verbonden,
Leef 'k eeuwig, U ter eer.

EEN BLIK IN DE TOEKOMST

„Alzoo zegt de Heere, uw Schepper vrees niet, want Ik heb u verlost ; Ik heb u bij uwen naam geroepen ; gij zijt **Mijne**.

Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstroomden ; wanneer gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken. Want Ik ben de Heere, uw God.”
Jesaja 43 : 1-2.

„Want bergen zullen wijken, en heuvelen wankelen, maar **Mijne** goeder-tierenheid zal van u niet wijken, en het verbond **Mijns** vredes zal niet wankelen, zegt de Heere, uw Ontfermer.”
Jesaja 54 : 10.

„Die in **Mij** blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht ; want zonder **Mij** kunt gij niets doen.”
Joh. 15 : 5.

„En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.”
Matth. 28 : 20.

HET VERWOESTE NEST.

Onderstaand stukje werd geschreven als illustratie over het leven van een beproefde, trouwe heilsofficier, die langen tijd directrice was van een groot kinderkuis. De wijze, waarop zij met haar kleine „bouwers” omging, geeft heel wat te leeren.

„Het verwoeste nest!” Dit maakte een geweldigen rommel op mijn schoone voorgalerij. En de storm was hiervoor verantwoordelijk! De storm was nu voorbij en twee dagen van heerlijken zonneshijn hadden mij hem bijna geheel doen vergeten.

Ik kreeg bezoek van een lieve vriendin, wier komst altijd was als een echte zonnestraal. Toen wij buiten kwamen, lag daar het verwoeste nestje. Voordat ik gelegenheid had iets te zeggen, zeide mijn bezoekerster: „De storm heeft het daar neergeworpen en wij zullen het maar aan de vogels overlaten een nieuw nest te bouwen. Het zal gemakkelijk voor hen zijn, nu al het materiaal al klaar ligt.” Nog terwijl zij sprak, kwam reeds een vogel aangevlogen en verdween weer spoedig met een strootje van het oude nest. En zoolang er iets van het verwoeste vogelhuisje over was, vlogen de diertjes af en aan om

materiaal te halen voor hun nieuw huis.

Maar ik zag meer dan dat nestje en die vogels. Ik zag in mijn geest een vrouw, rustig en sterk, die de wacht hield bij de overblijfselen van een verwoest leven. Haar heele leven had zij besteed arme vogeltjes te helpen (ook grotere vogels) om hun door de levensstormen verwoest nestje te herbouwen. In de oogen van velen waarschijnlijk een heel nederige taak, doch in de oogen van Hem, Die elk muschje ziet, een zeer belangrijke.

Bijna tachtig bouwers heeft ze zoo gadedeslagen. Altijd scheen er een of ander nest door den storm verwoest te zijn. Sommigen hadden in hun jeugdigen ijver en ongeduld het liefst maar dadelijk de overblijfselen weggeveegd, doch deze trouwe wacht zeide dan met een rustigen glimlach: „Laat het, waar het is.” En dan — verlegen en een beetje aarzelend nog, begon de bouwer opnieuw.

WAT DE MAIL BRACHT.

NEDERLAND.

De Chef van den Staf, Commissioner John McMillan, heeft in November 11. het Muzikanten-congres geleid in het vaderland. Ruim 600 muzikanten namen hieraan deel. De bijeenkomst in het Concertgebouw was grootsch. De besloten samenkomsten voor de muzikanten zelf waren van bijzonder geestelijk en praktisch nut voor deze makers. De lezingen door sommige „experts” in de Legerwereld gegeven, waren zeer belangwekkend.

Utrecht I, een van de oude en grootste korpsen van Nederland, heeft juist zijn gouden jubileum gevierd. Kommandant Vlas leidde de bijeenkomsten op den 1sten Zondag van de feestweek. Het rapport luidt o.a. „De bijeenkomst des middags in de Domkerk zal als een historische gebeurtenis in de herinnering der Utrechtsche heilssoldaten blijven”. Professor M. van Rhijn, professor in de Godgeleerdheid aan de Universiteit te Utrecht, schreef bij gelegenheid van dit jubileum het volgende voor de Hollandsche Strijdkreet:

„Gaarne voldoe ik aan het verzoek, om een enkel woord te schrijven, nu het korps van het Leger des Heils te Utrecht zijn vijftigjarig bestaan herdenkt. Het kost mij niet al te veel moeite, dit te doen, omdat ik van jongsaf de liefde en den eerbied voor het werk van het Leger des Heils heb meegekregen.

Ik herinner mij altijd nog met groote dankbaarheid een avond, waarop de oude Generaal Booth in de groote zaal van de „Harmonie” te Groningen gesproken heeft. Zijn toenmalig verblijf te Groningen stond wel in zeer groot contrast met een verblijf van jaren te voren, toen er onder de overheidspersonen niemand was, die er over dacht den ouden Generaal te logeeren te vragen. Vergis ik mij niet, dan logeerde hij destijds bij Prof. Van Dijk. Maar jaren later werd hem de logeerkamer ten huize van den Commissaris der Koningin aangeboden. Deze

verandering gaf uiting aan den ommekeer, die er in de gezindheid ten aanzien van het Leger des Heils was gekomen.

Het Leger des Heils legt in zijn werk den nadruk op de bekeering van het leven tot God. Daarmee heeft het in zijn optreden het groote punt, waarom het in het godsdienstige leven gaat, aangeraakt. Deze eisch geldt niet alleen voor de menschen, die in het maatschappelijk leven zijn achterop geraakt, maar precies even goed voor de hoogst geplaatsten, bijv. ook voor de Professoren.

Wanneer het Leger des Heils de boodschap van bekeering tot God in Jezus Christus trouw blijft, en voortgaat iets van de liefde van Christus aan alle menschen in deze armzalige wereld te toonen, zal het ook te Utrecht nog tot grooten zegen kunnen zijn.

Van harte hoop ik, dat het korps te Utrecht nog vele jubilea zal mogen vieren!”

WEST-INDIË — CURACAO.

In bovengenoemde plaats werd kortgeleden een werkkamp voor jonge mannen geopend, welke plechtigheid verricht werd door Z. E. Gouverneur van Curaçao, G. J. J. Wouters. Dit werkkamp is een vroegere groote plantage, waarvan het huis voor het doel werd ingericht en waar plaats gemaakt is voor 60 jongens, die anders werkloos zouden rondlopen. De plantage, die langen tijd niet geëxploiteerd werd, biedt een prachtige gelegenheid aan de jongens om hun werkklust te toonen.

Majoor Beunders, de Sectie-officier, voor sommigen in Ned.-Indië geen onbekende, heette de gasten welkom en zette het doel van dezen nieuwen tak van arbeid uiteen.

DE 1000STE BIJBELVERTALING.

Aan den aartsbisschop van Canterbury, primaat der Engelsche Staatskerk werd onlangs plechtig een exemplaar overhandigd van de 1000ste vertaling van den bijbel in een inheemsche taal. Het Britsch en Buitenslandsch Bijbelgenootschap liet er van deze 1000 niet minder dan 173 vervaardigen.

Een was er, die beter en op veiliger plaats had behooren te bouwen, want telkens werd haar huis verwoest. Op zekeren namiddag, kwam er een hevige storm, die het huis wilde verwoesten. Ditmaal was de trouwe wacht niet aanwezig. Wel was er iemand anders in de buurt, die meende streng op te moeten treden en tegen de diep geschokte bouwer zeide: „Je zult deze plaats voor altijd moeten verlaten. Je bederft alles.” Juist op dat oogenblik kwam de rustige, sterke vrouw thuis. Toen ze alles had aangehoord, zei ze alleen maar: „Wij zullen haar niet wegzenden, voor zij een nieuw nestje heeft gebouwd met de overblijfselen van het oude”. En zij zeide dit op een wijze, waaruit ieder begreep, dat er wat goeds gebeuren zou.

Dan was daar de kleine musch, die niet in staat was een eigen nestje te bouwen. De anderen hadden er reeds genoeg van haar te helpen. Het liefst hadden ze haar voor goed weggejaagd, maar zij wisten, dat juist deze kleine zielige musch, de trouwe „wachter” zeer na aan het hart lag. Op een stormachtigen avond, toen een van de mede-verzorgsters der kleine vogels ziek was en haar geest heel bedroefd en rusteloos, vloog de kleine musch heel stilletjes op haar schoot. In haar eenzaamheid drukte zij de kleine even tegen zich aan en hoe het kwam wist zijzelf niet, doch er kwam vrede en liefde in haar hart, die haar beter maakte.

Als wij op Nieuwjaarsmorgen terug zien op den afgelegden weg, zien wij menig verwoest nestje, door de stormen des levens meedoogenloos neergeworpen. Doch het licht van het nieuwe jaar stelt ook de Gestalte van onzen grooten Meester in Zijn volle heerlijkheid voor ons, met uitgebreide armen en wij hooren Zijn stem, die zegt: „Komt herwaarts tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.” Wilt ge opnieuw gaan bouwen? Wilt gij dit gaan doen op dezen Nieuwjaarsdag?

† Bevorderd tot heerlijkheid.

Van Brigadier Woodward werd bericht ontvangen, dat Kapiteine J. Rigo-Lingahira van Pandere werd bevorderd tot Heerlijkheid. Na de geboorte van haar kleine, 7 weken voor haar heengaan, is de Kapiteine feitelijk niet meer geheel gezond geweest. Zij werd aangetast door hooge typhuskoorts, die haar krachten sloopten. Majoor Palm heeft haar met veel liefde verpleegd, doch God had hogere bedoelingen met haar en riep haar Thuis. Brigadier en mevrouw Woodward bezochten haar. Zij was zich er van bewust spoedig te zullen heengaan en zag als in een visioen reeds de poort des hemels voor zich geopend. Onze makker werd begraven in Paloe, waar reeds het reiskleed van vier andere heilsofficieren werd gelegd. In Pandere werd een gedenkdienst gehouden. God steune Kapitein Rigo, die zijn vrouw zoo noode kon missen!

„VERGEEF MIJ, M'N JONGEN!”

LUISTER, m'n jongen; ik zeg dit, terwijl jij rustig ligt te slapen, één van je kleine knuistjes tegen je wang en je verwarde blonde krullebol in het kussen gedrukt. Ik ben stilletjes alleen in je slaapkamer gekomen. Enkele minuten geleden, toen ik in de kamer mijn

krant zat te lezen, kreeg ik opeens een benauwend gevoel van wroeging over me. En heel schuldig ben ik bij je bedje neergeknield.

Dit zijn de dingen, waaraan ik dacht, mijn jongen: Ik was boos op je geweest! Het begon vanmorgen vroeg al. Ik zeide harde woorden tegen je, omdat je niet vlug genoeg voortmaakte met het aankleeden en je jezelf teveel bezig hield met je speelgoed. Later weer, omdat je hier en daar wat neergooide in je slaapkamer.

Aan het ontbijt had ik weer aanmerkingen. Je slokte je eten te vlug naar binnen. Je hield je ellebogen op tafel. Je smeerde de boter te dik op je boterham en je morste! En toen je naar buiten ging om te spelen met je kameraadjes en ik op weg ging naar het kantoor, keek je nog eens om en wuifde met je hand en riep heel hard: „Dag Pappa!” Ik fronste mijn gezicht en bromde als weder-groet: „Houd je schouders naar achteren, jongen!”

's Middags begon het opnieuw. Toen ik aankwam zag ik je op je knieën liggen, bezig met knikkeren. Ik zag een gat in je kous. En ik zette je tot schande voor al je vriendjes door je, voor mij uitlopende, naar huis te sturen. „Kousen en broeken waren duur” zei ik je, „en als je ze zelf betalen moest, zou je voorzigtiger zijn”. Dat alles, mijn jongen, zeide ik, je vader!

En weet je nog, hoe later, toen ik zat te lezen, je heel stilletjes binnen kwam, met een bedroefden blik in je oogen? Toen ik opkeek van mijn krant, ongeduldig, omdat ik gestoord werd, bleef je heel schuchter bij de deur staan. „Wat wil je?”, snauwde ik.

Je zei niets, maar vloog op me af, sloeg je kleine stevige armen om mijn hals en gaf me een kus. Je hield me heel stijf vast, om te laten voelen, hoeveel je, ondanks al je „onderigheid” toch van me hield. Toen was je weer vlug weg en ik hoorde je trippelpasjes naar de slaapkamer.

Welnu, mijn jongen, het was kort nadat je van mij weg was gegaan, dat de krant mij uit de handen viel, en een plotselinge vrees, die mij bijna ziek maakte, mij overviel. Wat had de gewoonte voor een man van me gemaakt? Die gewoonte om overal aanmerking op te maken, overal het verkeerde van te zien? Was dit de dank voor het feit, dat je mijn jongen bent? Het kwam niet, omdat ik je niet lief had, doch ik heb te veel van je verwacht. Ik heb je gemeten met het meetsnoer van mijn eigen jaren.

En toch was er zooveel moois en goeds en edels in je karakter. Je had zulk een warm hartje! Dit kwam uit in de wijze, waarop je op mij afvloog en me een kus gaf. Er is niets anders wat waarde heeft op het oogenblik, m'n jongen. Hier in het donker, ben ik bij je bedje neergeknield — beschaamd.

Het is wel een heel onvoldoende verzoening, die ik doen kan. Doch jij zou alles nog niet begrijpen, als ik het je zou vertellen. Maar morgenochtend zal ik een echte vader voor je wezen. Ik zal een vriend voor je zijn, met je mee liden als je kinderverdriet en met je mee lachen, als je kinderpret hebt. Ik zal bidden, als ongeduldige voo. n in me opkomen. Ik zal het steeds in mijzelf herhalen: „Hij is nog maar een jongen, een kleine jongen!”

Ik vrees, dat ik je behandeld heb, alsof je een man was. Maar als ik nu zoo stil op je neerkiijk, terwijl je slaapt, ben je feitelijk nog een baby. Dan is het me, als was het pas gisteren, dat je in je moeders armen lag, met je hoofd tegen haar schouder. Ik heb teveel van je gevegd, te veel

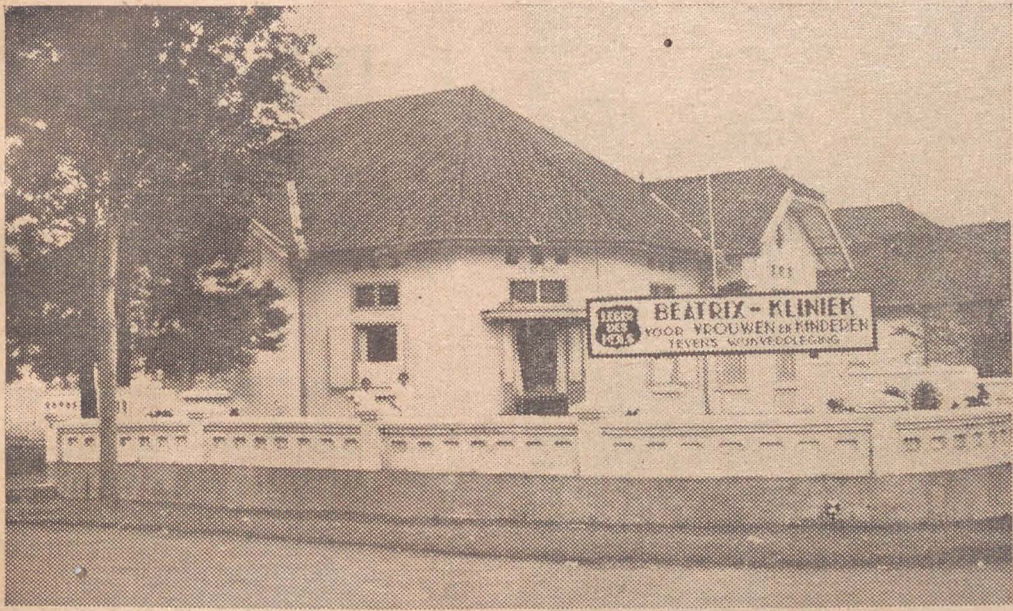
Een vader.

Hoort Gods Woord!

Ziet, nu is het de welaan-
gename tijd, ziet, nu is het
de dag der zaligheid!

(2 Kor. 6:2.)

De dit jaar geopende „Beatrix-kliniek” in Bandoeng.

GOD MET ONS IN 1938.

ALVORENS ons te strekken naar „het-geen vóór is”, willen wij toch nog een blik achterwaarts werpen en gedenken al den weg, dien ons de Heere geleid heeft, ook wederom in het afgelopen jaar.

Uitbreiding.

Het is vooral de arbeid onder de inheemsche bevolking, welke zich dit afgelopen jaar in vooruitgang heeft mogen verheugen. Twee ziekenhuizen werden geopend. In **TOEREN** is op een ruim stuk grond een mooi complex gebouwen verzezen, met keurige ziekenzalen en alles wat bij een up-to-date ziekenhuis behoort. De opening werd verricht door den Chef-Secretaris, Lt.-Kolonel Ridsdel, terwijl de resident van Malang, de heer Hogewind, alsook verschillende militaire en andere autoriteiten aanwezig waren. Vooral voor de verschillende ondernemingen in de buurt, is deze opening van groot belang.

In **BANDOENG** werd de Beatrix-Kliniek geopend door mevrouw Tydeman-Buyze. Mevr. Lt.-Kolonel Ridsdel had de leiding van deze plechtigheid. Er was ook voor deze opening groote belangstelling en beide ziekenhuizen bleken feitelijk reeds te klein te zijn, zeker bewijs van het feit, dat zij in een groote behoefte voorzien.

Een keurige zaal werd gebouwd voor het Chineesche korps, Bandoeng II, terwijl in Koedoes en Wonokromo een nieuwe post geopend werd. Op 28 Dec. (na het schrijven van deze aantekeningen) hoopt Kolonel Beekhuis D.V. een nieuwe zaal te openen voor Poerwonegoro.

Hoog bezoek.

Z.E. de Gouverneur-Generaal bracht in de maand Maart een bezoek aan onze leprakolonie te Koendoer bij Palembang. De Landvoogd toonde groote belangstelling in al den arbeid daar verricht.

Mevrouw Tjarda van Starckenborgh Stachouwer vereerde ons Militair-Tehuis in Malang met een bezoek, wat natuurlijk zeer op prijs gesteld werd. Ook het nieuwe kinderkuis te Medan aan Sumatra's Oostkust en ons ziekenhuis in Padang mochten zich in de belangstelling van mevrouw Tjarda verheugen, die, vergezeld van de oudste freule, alles in oogenschouw nam. Dit medeleven in ons werk van de hoogste autoriteiten te lande, werd grootelijks gewaardeerd.

Oranjefeesten.

Dit afgelopen jaar was wel een zeer bijzonder jaar voor ons Vorstenhuis. De geboorte van Prinses Beatrix in het begin van het jaar en het 40-jarig regeeringsjubileum van onze geliefde koningin, zijn ook door het Leger des Heils in Ned.-Indië op waardige wijze gevierd. Dankstonen werden in de grootste plaatsen gehouden en feesten georganiseerd voor de verpleegden en bewoners onzer inrichtingen.

Vaarwel en Welkom.

In Juni van het afgelopen jaar legde Kommandant De Groot, die gedurende bijna 7 jaren de leiding van den Legerarbeid hier te lande in handen had, deze taak neer. In zijn plaats werd door Generaal Evangeline Booth, Kolonel Beekhuis aangesteld. Gedurende dit eerste halfjaar van zijn verblijf in Indië heeft de nieuwe Terr. Kommandant reeds de voornaamste Leger-centra bezocht en zelfs een bezoek gebracht aan

Midden-Celebes en Sumatra. Hij heeft zich reeds geheel in de vele en verschillende zaken ingewerkt en toont een bijzondere belangstelling voor het inheemsche werk. Dit begin doet veel verwachten voor de toekomst.

Bezoek uit Holland.

Het Paaschcongres in Bandoeng werd dit jaar geleid door Kommandant Vlas, de leider van het Leger des Heils in Nederland, die met mevrouw Vlas een bezoek bracht aan Ned.-Indië. De bijeenkomsten, vooral voor de officieren, waren bijzonder gezegend. Ook in de andere plaatsen, waar de Kommandants samenkomsten hielden, werd de tegenwoordigheid Gods op bijzondere wijze ervaren.

Een jubileum.

Vijf-en-twintig jaar zendingswerk in Midden-Celebes! Deze gebeurtenis werd feestelijk gevierd met een congres te Kalawara, waarvoor Kolonel Beekhuis was overgekomen, tevens het eerste bezoek van onzen leider aan de Toradja-landen. Wat in deze periode tot stand gekomen is, gaf reden tot groote vreugde en danken.

De Gezinsbond.

Deze Bond telt momenteel ruim 1200 leden! Ook hier is een flinke vooruitgang te boeken gedurende het afgelopen jaar. In verschillende korpsen werd een afdeeling van den Gezinsbond gevestigd. Op Java: Ngawi en Toeren; in de Minahassa: Remboken, Sonder en Werot; in Midden-Celebes: Belani, Gimpoebia, Manoesi, Pandere, Raranganaoe, Rowiga en Winatoe.

Het Jeugdwerk.

Generaal Evangeline Booth riep gedurende dit jaar de „Toortsdraggers”-beweging in het leven en over de geheele wereld zijn deze brigades opgericht onder de jongeren. Ook in Ned.-Indië. In Bandoeng II werd de eerste Toortsdraggers-brigade geïnstalleerd en van verschillende posten, zooals Batavia II, Soerabaja, Ambon, Tompasso e.a. komen berichten van groote plannen.

De Jongeliedendagen waren tijden van bijzonderen zegen. In Semarang werd deze dag geleid door Kommandant Vlas, in Bandoeng door Kolonel Beekhuis en in Malang door den Chef-Secretaris.

Bevorderd tot Heerlijkheid.

Wij willen tot slot nog een enkel woord wijden aan de twee officieren, die gedurende dit jaar zijn bevorderd tot hooger Dienst, namelijk Majoor T. Poutiainen, die op 29 Maart vanuit Semarang en Kapiteine J. Rigolinhira, die op 29 November vanuit Pandère (Midden-Celebes) naar het hemelsch Tehuis ging. Beide makkers hebben op de plaats hun door God gewezen, zij het dan ook in gansch verschillende arbeid en met andere gaven, trouw voor Hem gestreden.

1938 - DANK!

Ja, bij een terugblik op 1938 welt er een diepe danktoon op in ons hart!
DANK voor de bewijzen van waardeering en praktische hulp, welke ons Leger des Heils in Ned.-Indië mocht ontvangen van de Regeering. Vanaf Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal en mevrouw Tjarda van Starckenborgh Stachouwer, tot aan den jongsten ambtenaar, waarmede wij te doen hadden, heeft men ons sympathie betoond.

DANK aan de Spoorweg- en Stoomvaartmaatschappijen, welke zoovele faciliteiten verleenden in verband met onze vele reizen over den geheelen archipel.

DANK aan de hoteleigenaars en directies, die zoo koninklijk gastvrijheid verleenden aan velen onzer, zowel op Java als in de buitengewesten.

DANK aan de vele honderden, die het Legerwerk moreel en financieel gesteund hebben.

DANK aan onze officieren voor hun trouwen, toegewijden arbeid. Allen, vanaf den Chef-Secretaris en mevrouw Lt.-Kolonel Ridsdel, tot aan den jongsten Kadet-Luitenant toe, hebben zij zich beijverd om het hooge doel van het Leger, hetwelk hun levensdoel is geworden, n.l. de uitbreiding van het koninkrijk Gods en het verkondigen van de liefde van Christus, na te jagen met heel hun hart en God heeft hun pogen allerwege rijkelijk gezegend.

Op de eenzame posten in Midden- en Noord-Celebes, op Amboina en Tarakan, zowel als over de lengte en breedte van Java; op de melaatschenkolonies, in de ziekeninrichtingen en poliklinieken, in de Militair-tehuizen, onder de kinderen, op de bedelaarskolonies, zowel als in de grotere plaatsen en kleine dessa's, was God met hen.

Met blijdschap deden zij hun plicht, met dat ééne groote verlangen om allen met wie zij in aanraking kwamen niet alleen stoffelijk en tijdelijk te helpen, maar hun ook iets te laten zien van de liefde van Christus, die dringt en loon heeft in zichzelf.

BOVENAL DANK AAN GOD voor de bewijzen van Zijn liefde en gunst. Want ons werk was gebrekkig, wij zijn ons bewust van ons tekort, maar Hij, onze hemelsche Vader in Christus, heeft Zich de volmaakt Getrouwe betoond en wij danken God voor Zijn onverdiende en onuitsprekelijke zegeningen ons geschonken in het voorbije jaar.

EN NU:

EEN NIEUW JAAR 1939

Wanneer ik deze drie woordjes neerschrijf, is het net of ze mij aankijken en beginnen te spreken en wat ze zeggen brengt een blij en dankbaar gevoel in mij, want dat nieuwe jaar spreekt van

een nieuwe kans
een nieuwe bladzijde
nieuwe hoop
nieuwe plannen
nieuwen moed
nieuwe kracht.

Ja, eigenlijk alles nieuw!

In de Openbaring van Johannes vinden wij o.m. een beschrijving van Jezus Christus, zittende op den troon Zijner heerlijkheid, zeggende:

„Zie, Ik maak alle dingen nieuw!

En dat zal niet alleen zoo zijn aan het einde van deze bedeeing, maar dit is nu reeds het geval, want het is door de genade Gods, dat wij weer een nieuw jaar mogen beginnen.

Daarom mogen wij ook zeggen van 1939: „**HET IS HET JAAR VAN HET WELBEHAGEN DES HEEREN!**”

O, dat het een gezegend jaar zal zijn en het koninkrijk Gods met kracht zal worden uitgebreid!

Daartoe roepen wij al onze officieren, soldaten en volgelingen op! Geeft uw beste krachten voor de verwezenlijking van het doel:

„De wereld voor Christus-Christus voor de wereld!”

Dat niemand achterblijve, doch allen zich volkomen en onvoorwaardelijk wijden aan deze ons van God gegeven taak, om het verlorene te zoeken in den geest van onzen gezegenden Heiland, Die ons wil maken tot: Visschers van menschen.

De Uwe voor des Heeren zaak.

A. C. Beekhuis

Territoriaal Kommandant

De Jongeliedendag in Bandoeng. De deelnemers van Cheribon waren reeds vertrokken.

TIJD!

Een Nieuwjaars-overdenking door Generaal
Evangeline Booth.

HET Oude Jaar is dood — het Nieuwe Jaar is geboren! Over de geheele wereld hebben de menschen stil gestaan om te luisteren, terwijl de twaalf slagen der klokkehamers langzaam afscheid namen, toen het heden vergeleed in het verleden Velen hebben, helaas maar al te dikwijls gedachteloos, de toekomst toegejuicht, die voor den mensch verborgen, alleen bekend is bij God.

Voor den heilssoldaat is dit middernachtelijk uur een stonde van toewijding tot aanvaarding van meerdere verantwoordelijkheid. Het wordt doorgebracht in den onneembaren wachttorens des geloofs, waarheen God de bezetting dergenen, die getuigen van Zijn liefde, barmhartigheid en gerechtigheid, ontboden heeft, getuigen, die zijn als een baken des vredes en rechtvaardigheid, temidden der natiën.

In het uitgestrekte rijk van industrie, handel en financiën wordt gedurende deze periode van het jaar bijzondere aandacht geschonken aan de vraag, wat elke firma afzonderlijk of wel de samenleving als een geheel, toekomt. Nieuwjaar is de tijd van balans-opmaken, wanneer verlies en winst nauwkeurig worden berekend, verplichtingen worden nagegaan en de afrekening heel zuiver voor- of achteruitgang aantoon.

Hij, Die de rekening en verantwoording van den Christen controleert, is de Alwetende en een valsche balans is een gruwel in het oog van God, Wiens wensch is „waarheid in het binnenste”.

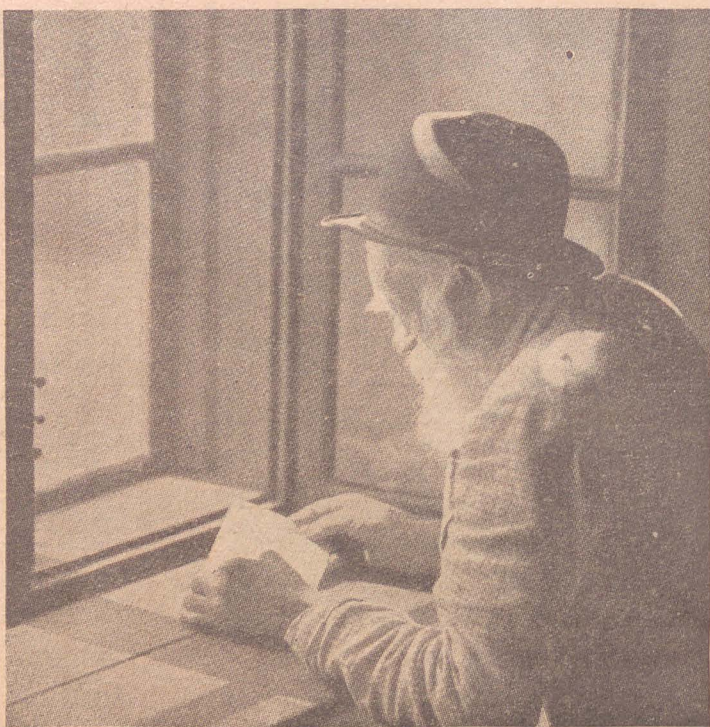
* * *

Laat ons het jaar 1939 beginnen voor den troon van God, Hem alle eer en aanbidding gevend voor de vele blijken van Zijn liefde en macht, doch ook belijdenis doende van datgene, waarin wij faalden en dan in het geloof beslag leggen op de volle maat van Zijn alles-overwinnende macht.

Het is juist honderd jaar geleden, dat Bulwer-Lytton, de schrijver, een spreek-

„Het zal geschieden, ten tijde des avonds, dat het licht zal wezen.”

Zach. 14:7

in dienst van Hem, Die ons kocht met Zijn dierbaar bloed op den kruisheuvel Golgotha, dan in dienst van den werkgever, die zóóveel per uur betaalt! De tijd van een volgeling van Christus is de meest kostbare tijd in de geheele wereld!

* * *

De vliegmaschinen jagen door het luchtruim met de snelheid van een adelaar. Treinen worden „gestroomlijnd” om slechts enkele mijlen per uur in snelheid te winnen. Oceaan-stoomers worden zoo gebouwd, dat de Atlantische oceaan in vier dagen kan worden overgestoken.

Wat een uitvinding, wat een uitgaven, wat een moed en moeite en dat alles om slechts enkele uren, ja zelfs minuten, van den tijd der passagiers te kunnen besparen! En toch — dikwijls jagen deze menschen door wolken en tunnels en over de oceanen om dan doelloos en lusteloos in een hotel te zitten, niet wetend, hoe zij de minuten, die zij in hun razende vaart hebben uitgespaard, zullen gebruiken!

Jesus heeft den mensch willen doordringen van de waarde van den tijd — zoo duur door Hem gekocht — toen Hij zeide: „De nacht komt, wanneer niemand werken kan.”

aangewend tot de behartiging van Zijn zaak en de uitbreiding van Zijn koninkrijk. Ongevoelen reserve-voorraden van kracht en bekwaamheid zijn daardoor ontdekt.

De soldaat in Gods leger is nooit te jong en nooit te oud, om zich als vrijwilliger te scharen onder de Evangelievlag.

De kinderen Gods behoeven zorgvuldig er voor te waken en ernstig er om te bidden, dat zij geen tijd zullen verspillen of verknoeien. Tijd wordt verspild door de zorgeloozen, door de zelfzuchtigen, door de onverschilligen.

Het is niet te verwonderen, dat het somtijds schijnt, alsof de wereld niet met den tijd meegaat. In deze verlichte eeuw van beschaving en ontwikkeling, woekeren kwade praktijken, die reeds eeuwen terug den afkeer der menschheid wakker riepen; er worden systemen toegepast, die lang geleden door de publieke opinie als verouderd werden beschouwd.

„Nu is het de dag der zaligheid” klinkt de roep van de bazuin Gods, Wiens zonnen en planeten in hun eeuwig loop tot op de seconde gehoorzamen aan den hun vastgestelden tijd. Te dikwijls heeft de mensch geantwoord: „Niet nu — doch ter

DE VELDTOCHT

MOTTO VOOR JANUARIJ

WAT IS GEBED?

GEBED is omgang met den levenden Geest. Omgang beteekent geestelijke van de Goddelijke dingen; geestelijkheid; vrijwillige aanvaarding van God; ontdekt God Zichzelf; openbaart Zich in dezen omgang alleen.

GEBED is ook samenwerking met de heerlijke deelgenootschap met Christus, in het ten uitvoer brengen met deze wereld.

GEBED beteekent geestelijke en geestelijke kracht voor de verrijking voor God, waardoor wij de belangen derer. Gebed is geen aaneenrijging van stuk, het is geen vorm, maar een verrichten met alle geestelijke en lichamelijke staan.

WAAROM ONVERHOORDE GEBEDEN?

Zonde staat de verhooring onmogelijk

„Als gijlieden uwe handen uitwasten, ook wanneer gij het gebed vermenigvuldigt, zijn zij vol bloed.” Jesaja 1:15.

„Ziet, de hand des Heeren is verlossen; en Zijn oor is niet zwaaft. Maar uwe ongerechtigheden hebben u van God, en uwe zonden verbergen het hoort.”

Zelfzucht kan de verhooring onmogelijk

„Gij bidt en ontvangt niet, omdat uwe wellusten doorbrengen zou.”

De gedachten, die achter ons vliegen, het gebed. Als hetgeen wij vragen, niet bevredigen en Gods belang slechts twijfeld vele gebeden onverhoord bidden.

Een onverzoonlijke geest kan de verhooring onmogelijk

„Vergeef ons onze schulden, gelyk leerde Jesus Zijn discipelen. Eerst hebben hen „die ons geweld doen en die ons tot Gods troon. „Ga eerst heen en dan voor Gods aangezicht.

HOE ZULLEN WIJ DAN BIDDEN?

„Het gebed moet bepaald zijn.”

Wanneer wij tot God gaan om hulp hebben, behooren wij evenveel in te kopen gaan doen. De verkoop van wat hij in zijn winkel heeft, doch voordat wij vragen wat wij wenschen van den Vader.

Het gebed moet met vrijmoedigheid. Het gebed moet volhardend zijn. Het gebed moet zijn tot eer van God. Het gebed moet samengaan met de werking. Het gebed moet geschieden in de werking.

LAAT ONS BIDDEN!

Gebied overwint elke verzoeking. Gebied brengt uitredding. Gebied geeft Goddelijke wijsheid. Gebied versterkt onze zwakheid.

LAAT ONS BIDDEN!

God is rechtvaardig — Hij zal ons recht doen. God is mededoogend. Hij zal ons barmhartig. God is machtig — Hij zal ons behouden.

LAAT ONS BIDDEN!

Zoo zullen wij ons deel doen in de veldtocht der IJertijd. aarde ook in dezen Veldtocht der IJertijd.

HET WONDER.

De dag was als een glansverloren leven,
Een neveling van doffe droefenis,
Verzonken staan, nu allés is gegeven,
De boomen stil in peinzenswaar gemis.

Dan vaart een huiver van ontroerd belevens
Door 't starre woud in winterzwart vernis:
De zon — de glimlach Gods — heeft dood en ban
verdreven,
Bezinning rijst, die dieper leven is.

Zoo kwam in dagen van vernielend denken,
Toen 't leven 't groote offer had gebracht,
Uw zuiver woord mij sterken, vrede schenken;
En méér dan vrede — kracht tot nieuwen wensch,
Tot levenswil die draagt en nochtans prijst
Dit is het Wonder tusschen mensch en mensch.

Uit: „In U heb ik gevonden”.

Mien Labberton.

woord de wereld inzond: „Tijd is geld” Wij gebruiken, sparen en verspillen onzen tijd; wij gebruiken en verspillen ons geld. In dit middernachtelijk uur, terwijl wij staan op de grens van twee jaren, moeten wij rekenschap geven van het gebruik van onzen tijd.

* * *

De werkgever kent de waarde van den tijd. Ontelbare duizenden werken „op de klok” en zouden hun werkkring verliezen, indien zij een minuut te laat hun arbeid zouden aanvagen. Goed beheer beteekent: het juiste gebruik maken van allen arbeidstijd en kracht der te werk gestelden.

Het dienen van Christus is geen dwang. Het is volmaakte vrijheid. Doch een hoeveel heiliger plicht is het, den tijd uit te koopen

Van ieder woord, zegt Hij, moeten wij rekenschap afleggen.

Op dit punt van onzen levensweg heeft God geen grotere gave voor ons, dan het jaar 1939 en deze gave wordt ons van dag tot dag geschonken. Er is geen seinpost, die aanduidt, waar de weg voor u of voor mij zal eindigen.

In de gelederen van Gods leger zal de ware Christenstrijder alle krachtbronnen in zichzelf aanboren, die anders onbenut zouden blijven. Daarin ligt het geheim van de kracht van het Leger des Heils. Ontwikkelde, ongetrainde menschen zijn machtige dienstknechten en dienstmaagden Gods geworden, omdat zij niet alleen al hun kracht en gaven aan God hebben gewijd, maar deze tot het uiterste toe hebben

gelegerd. Is het dan te verwonderen, dat deze wereld, onvoldaan met stoffelijke genietingen en zonder geestelijk bezit in de aanvaarding van het Evangelie, zich wendt tot oorlogen en revoluties?

De Christen moet den tijd uitkopen, ook den tijd, welke door anderen verspild wordt. De oogst is groot en de arbeiders zijn weinige. Daarom moeten de arbeiders, die er zijn, overwerk doen en bovenmenselijke kracht en genade is noodig om deze taak te verrichten.

Lezer, welk gebruik maakt gij van Uw tijd?

Gedenk den dag van Heden!
Verdeel uw tijd, bepaal uw plicht,
En dan — met vaste schreden
Uw loop naar 't ééne doel gericht!

BIDT EN WERKT

DER LIEFDE

GEBED

in God. Omgang wil zeggen, vriend-
Heer Jezus en met den Heiligen
act met God Zelf; geestelijk begrip
erzadiging door Gods tegenwoordig-
oddelijk leven. In zulk een omgang
elf; deelt Zichzelf mede, maar ook

God. Het is een levende kracht,
Koning der koningen en den Heer
van Zijn eeuwig, rechtvaardig plan

bereiding voor een geestelijke taak
ng hiervan. Gebed is dus werken
van Zijn koninkrijk kunnen bevor-
woorden, maar een Goddelijk werk-
acht, een arbeid, dien wij moeten
telijke krachten, die ons ter beschik-

Ruth Paxton.

EDEN ?

ebeden in den weg.
t, verberg Ik Mijne oogen voor u ;
ligt, hoor Ik niet; want uwe handen

verkort, dat zij niet zou kunnen
geworden, dat het niet zou kunnen
aken eene scheiding tusschen uwen
angezicht van ulieden, dat Hij niet

Jesaja 59; 1-2.

ebeden in den weg staan.

ij kwalijk bidt, opdat gij het in uwe
Jac. 4:3.

ngen staan, bepalen de waarde van
n is om er eigen belangen mee te
de tweede plaats komt, zullen onge-

rhoring van ons gebed verhinderen.
ok wij vergeven onzen schuldenaren,"
wij geleerd hebben te bidden, voor
vervolgen" zal ons gebed opklimmen
zoen u met uwen broeder" en kom

S. D. Gordon.

?

n Hem te vragen, datgene, wat wij
slist te zijn, als wanneer wij onze
is bereid ons alles te verkopen,
verkelijkheid verkoopt hij ons niets,
Zoo is het ook met onzen hemelschen

geschieden.

en in overeenstemming met Zijn wil.
oof.
naam van Jezus.

Wijlen Commissioner
S. L. Brengle.

ons luisteren.
Hij zal antwoorden.
ontfermen.
achtigen.

le vestiging van Gods koninkrijk op
le!

Generaal Evangeline Booth.

WERKT EN BIDT

DE LANDBOUWKOLONIE TE KALAWARA

door
Adjutant W. B. Muskee

ALS men met den K.P.M.-stoomer te
Donggala is aangekomen, gaat het per
auto nog 67 K.M. het Palloedal door, aler
men de Kalawara-kolonie bereikt heeft. Na
een rit van ongeveer een uur langs de
schoone Paloebaai, arriveert men eerst te
Paloe, waarna de weg vervolgd wordt, steeds
afwisselend door bosschen en langs sawah's,
door verschillende Kajeli-kampongs en door
vele rivieren. Wanneer op die wijze een 34
K.M. zijn afgelegd, ziet men op een gegeven
moment na een bocht in den weg de keurig
gewitte houten woningen der kolonisten van
Kalawara.

Halverwege staat het huis van den be-
heerder.

DE BEWONERS.

Ruim 300 Javaansche kolonisten wonen op
Kalawara. Elk gehuwd kolonist heeft bij zijn
woning een stuk grond, dat hij bewerkt en
bebouwt gedurende de dagen, dat hij niet in
dienst is van de kolonie.

Voordat men aan het beheerdershuis komt,
ziet men eerst een flink ruim huis, waar een
25tal ongehuwde mannen en jongens woont.
Weer iets verder is de woning voor de
ongehuwde vrouwen en de meisjes. Dit
laatste huis is door de aardbeving, welke in
Mei 11. Kalawara teisterde, zoo beschadigd,
dat het moest worden afgebroken. Nu hou-
den de bewoonsters voorloopig verblijf in
de daarvoor in gereedheid gebrachte copra-
loods, totdat hun nieuw tehuis klaar is.

Deze mannen en vrouwen, jongens en
meisjes helpen bij alle voorkomende werk-
zaamheden; enkele dagen van de week wor-
den zij bijgestaan door de mannen uit den
kampong Kalawara.

DE WERKZAAMHEDEN.

Dat er heel wat te doen is op de kolonie
laat zich gemakkelijk verstaan. Klappers
plukken, copra maken, mais plukken, pellen
en malen, koffie plukken en ontbolsteren,
drogen en branden; kapok plukken en
zuiveren, katella en klappers planten en de

Een gedeelte v. d. vee-stapel.

tuinen en velden schoonhouden — ziedaar
de voornaamste werkzaamheden, waarmee
de menschen bezig zijn.

In de tuinen, waar de jonge aanplant staat
van de klapperboomen en in de mais-velden,
wonen op verschillende plaatsen Toradja's,
die er voor waken, dat deze jonge aanplant
niet door wilde varkens en herten verwoest
wordt.

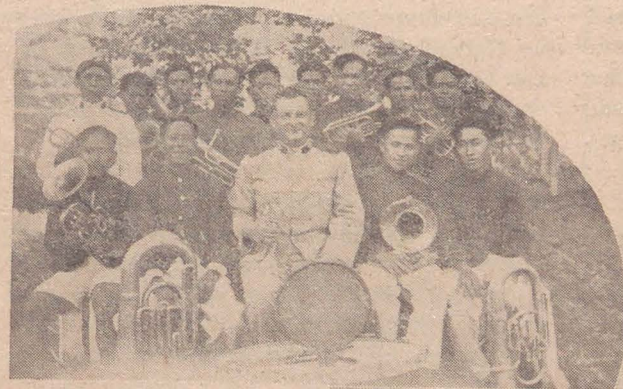
Om 3 uur 's nachts komen de melkknechts
binnen om de koeien te melken en om half
vijf vertrekt een jongen op de fiets naar
Paloe om de melk daar te bezorgen. Dit be-
teekent een fietstocht van 35 K.M. tweemaal
per dag en dit dikwijls over zeer moeilijk te
berijden wegen, vanwege de vele overstroo-
mingen.

Des morgens om kwart voor zes luidt de
bel en komen de kepala-kampong (dorps-
hoofd) en de mandoers tezamen, om met den
beheerder de werkzaamheden van den dag
te bespreken. Om 6 uur wordt appèl gehou-
den van de kolonisten en door de mandoers
het werk verdeeld. Om kwart over vijf des
avonds eindigen de werkzaamheden.

POLIKLINIEK EN SCHOOL.

Elken dag wordt er polikliniek gehouden,
niet alleen voor de bewoners van Kalawara,
doch ook voor de menschen van de omlig-
gende kampongs. Dit is van groot belang
voor de bevolking, daar er geen andere
medische hulp in Kalawara is en de weg naar
Paloe te ver is voor deze menschen.

Ook is er op de kolonie een dagschool,
waaraan twee gediplomeerde onderwijzers
en één hulp-onderwijzer verbonden zijn.

Het muziekkorps en de
Gezinsbond v.d. kolonie.

Deze school is ook open voor de kinderen
van de omliggende kampongs. Een huis is
ingericht om als „internaat" dienst te doen
voor de kinderen, die van andere Leger des
Heils- scholen uit de bergen komen, om de
vervolgklassen van de Kalawara-school te
bezoeken.

HET GEESTELIJK WERK.

Ook aan de geestelijke verzorging van de
kolonisten wordt goede aandacht gegeven.
Er is een flink Leger des Heils-korps in dit
eenzame hoekje van ons zendingsveld. Welk
een bemoedigend gezicht is het te zien, hoe
des Zondags tientallen kolonisten zich na
het luiden van de bel, op weg begeven naar
de keurige, van hout gebouwde zaal. Met
grootte aandacht wordt dan geluisterd naar
het blijde Evangelie.

Het kranige muziekkorps in de fleurige
uniform is een groote hulp. 's Zondagsmor-
gens is het muziekkorps bijna voltallig aan-
wezig in de Heiligingssamenkomst. Voor het

de leden van het gezin met elkaar, soms ook
is er bezoek en zingt men tezamen en klin-
ken de liederen door de stilte, die op Mid-
den-Celebes zoo intens is.

HET JEUGDWERK.

Dit mag zich in goede belangstelling ver-
heugen. Iederen Zondagmorgen zijn er ruim
90 kinderen, die de Zondagsschool bezoeken.

Voor de meisjes van de kolonie alsook die
uit den kampong, is er des Zaterdagmiddags
een Liefdebond. Daar leeren zij de kunst met
naald en draad om te gaan en men staat ver-
baasd te zien, hoe deze vlugge kinderhanden
uit allerlei kleine lapjes, zulke nuttige kleed-
dingstukken kunnen maken.

De jongens en meisjes leeren ook fluitspe-
len en dit fluitkorps is bij elke bijzon-
dere gelegenheid in staat zijn prestaties te
toon.

Momenteel heeft de Kolonie 14 korpska-
detten en zijn er twee kandidaten, die straks
opgeleid hopen te worden tot officieren.
(Intusschen reeds gearriveerd in de Kweek-
school te Bandoeng. Red.).

DE GEZINSBOND.

Onder leiding van mevrouw Brigadier
Woodward en mevrouw Adjutant Muskee
wordt des Woensdagmiddags een Gezins-
bondsamenkomst gehouden. Deze Bond telt
60 leden, waarvan een 35-40tal vrouwen
geregeld deze wekelijkse bijeenkomst be-
zoekt. De vrouwen stellen haar uurtje zeer
op prijs en genieten van dezen middag,
waarin zij de beslommeringen van het gezin
een oogenblik kunnen vergeten.

Al wat hierboven verteld is, geeft ons een
kijkje in een zeer actief Legerkorps, want
hoewel ver van het centrum, tintelt het in
Kalawara van leven en bedrijvigheid! De
Legergeest van ons internationale Leger des
Heils is ook in Midden-Celebes dezelfde als
in het hartje van Londen!

Alles van de Kalawara-kolonie te vertel-
len is wel onmogelijk; tot slot geven wij
echter nog enkele cijfers, die voor zichzelf
spreken.

Klapperboomen	11.000
Kapokboomen	1.255
Koffieheesters	3.281
Maisvelden	50 H.A.
Koeien	245
Varkens	67
Kippen	80

De woningen
der vrouwen
en meisjes.

KOLONEL BEEKHUIS OP HET STRIJDAD

Gedurende de tweede helft van November en de eerste weken van December heeft onze leider een bezoek gebracht aan Midden-Java en den Oosthoek. Wij geven hieronder een beknopt overzicht van de zeer gezegende samenkomsten, gedurende deze tournee gehouden.

AMBARAWA.

Dit was de eerste post op het programma. De Kapiteins Wattimena met hun makkers hadden met groote verwachting naar dit bezoek uitgezien, wat wel bleek uit het feit, dat reeds een uur voor den aanvang een groot aantal tegenwoordig was. De padvindstroepen vormden een eerewacht, toen onze leider arriveerde.

De zaal was geheel gevuld en een 80 menschen moesten zelfs buiten blijven, welke met evenveel aandacht luisterden als de menschen binnen. Het was een goede samenkomst, waarin de Geest Gods Zijn wonderheerlijk werk deed. Vijftien zielen knielden neer om den Heiland te zoeken. Dit bezoek was een groote aanmoediging voor korps Ambarawa.

SAPOERAN

waar de wieg van het Leger des Heils in Ned.-Indië stond, werd ook even bezocht. De oude makkers in deze plaats, waren zeer verrast en verheugd over dit bezoek.

In het officierskwartier dankten wij God voor de komst van ons Leger in Indië en vernieuwden ons verbond met den Heer. God zegene deze oude, getrouwe Christenen op dezen moeilijken post!

POERWOREDO.

Hier hield de Kolonel des avonds een lezing in de Prot. kerk, waarvoor een groot aantal belangstellenden was opgekomen. Onder dezen zagen wij o.m. den ass.-resident, den heer H. Leenmans en den predikant, ds. Keuchenius.

Beiden verwelkomden den Kolonel op hartelijke wijze. Met groote belangstelling werd de lezing over den arbeid van het Leger des Heils gevolgd.

Gedeeltelijk werd ze in het Maleisch vertaald, zoodat ook de inheemsche makkers konden meegenieten. De Adjutants Maatita zijn blijkbaar goed op hun plaats en doen een heerlijk werk.

MAGELANG.

Hier leidde de Kolonel den Dag van Gebed in verband met den nieuwen Veldtocht door Generaal Evangeline Booth in het leven geroepen. Des morgens in korps I waren vele makkers tezamen gekomen. De gebeden, het zingen der liederen, de boodschap uit het woord van God, alles bracht grooten zegen tot het hart. De regen was geen verhindering om vele makkers des avonds bijeen te brengen in korps II. De Heer was met ons en het woord van den Kolonel vond gereeden ingang. Zes makkers maakten een nieuwe toewijding. Ook werden in deze bijeenkomsten twee Chinese zusters, moeder en dochter, tot heilssoldaat ingezegend. De Divisie-officier en mevr. Rosenlund, zoowel als de korps-officieren, stonden den Kolonel dapper terzijde. Mevrouw Rosenlund bracht door haar mooie liederen veel zegen in de bijeenkomsten.

DE OOSTHOEK.

MALANG

was het eerst aan de beurt en hierover schrijft Luitenant Wijkhuizen ons het volgende.

„Zondag 20 November, was de dag, waarnaar de heilssoldaten en bezoekers van ons korps reeds lang te voren hadden uitgezien. Reeds voor den aanvang was de Legerzaal tot in alle hoeken gevuld. Het verlangen des harten, waarmee deze schare was opgekomen, kwam tot uiting in de wijze, waarop het eerste lied gezongen werd. Adjutant Gladpootjes heette den Kolonel hartelijk welkom, waarna wij mochten luisteren naar de officieren, die den Kolonel vergezelden, n.l. Adjutant Palstra en Kapitein Young.

Toen volgde de plechtigheid, welke dien morgen zou plaatshebben en wel de opdrachtdienst van 2 kleinen. Voor de beide families, die bij deze plechtigheid zou nauw

betrokken waren, was dit in het bijzonder een ontroerend moment. In innig gebed droeg de Kolonel de kleine Ellen en Theodoor op aan God. Het was een zeer treffend tafereel onder onze oude Legervlag en het zingen van de zegenbede maakte diepen indruk.

Tot slot bepaalde onze leider allen bij het woord Gods en de boodschap in den geest van deze bijeenkomst gebracht, werd goed begrepen. Drie zielen maakten een nieuwe toewijding. Majoor Kyle, die ook als gast aanwezig was sloot met dankgebed.

Ondanks den voortdurenden regenval waren ook des avonds velen opgekomen en het was een echte Verlossingssamenkomst. De Kolonel wist allen te bezielen. Majoor Tichelaar en mevr. Kapitein Baastö getuigden. Tot ons leedwezen was mevr. Gladpootjes door ziekte verhinderd deze samenkomsten bij te wonen, terwijl des avonds de Secretaresse, zuster Vonk, plotseling ernstig ziek werd gedurende de bijeenkomst. Dit maakte diepen indruk en predikte een eigen boodschap tot de aanwezigen. Moge zij spoedig hersteld aan den strijd teruggegeven worden!

TOEREN.

De Kapiteins Baastö hebben de echte Legergeest aangekweekt en de bijeenkomst in hun korps droeg dan ook een opgewekt karakter. Velen waren opgekomen en als groote bijzonderheid werd aan de moeder

kracht predikte de Kolonel het Evangelie van verlossing en drie zusters knielden neer om den Heer te zoeken.

Kapitein Wiersema schijnt heelemaal thuis te zijn op Java. God zegene al onze kameraden in deze ver van het centrum gelegen posten!

Y.

SOERABAJA.

met mevrouw Kolonel Beekhuis.

Zondag 11 December werd door onze leiders doorgebracht in Soerabaja. Des morgens werd een zeer bijzondere samenkomst gehouden in korps I en wel de opdrachtdienst van de kleinen van de Majoor Tichelaar en de Adjutants Lippe. De zaal was geheel gevuld.

De kinderkoortje zong een aardig lied en daarna sprak mevrouw Beekhuis de ouders toe, hen vermanende hun kinderen groot te brengen in de vrees des Heeren en tot eer van Zijn naam. Zij wees op het verblijvende feit, dat in ons Leger zoovele kinderen worden gevonden, die Christus dienen en daardoor wandelen in de voetstappen der ouders. Ongetwijfeld een reden tot groote dankbaarheid. De Kolonel bepaalde zijn toehoorders in het bijzonder bij de groote noodzakelijkheid eerst zelf Christus te kennen, opdat daarna ook de kinderen tot Jezus geleid kunnen worden. Het was een gezegende morgen!

Soerabaja II.

Een gloedvolle openluchtbijeenkomst was in vollen gang, toen de Kolonel arriveerde voor de avondsamenkomst. Honderden men-

Een dag met de Plaatselijk-Officieren der Midden-Java-Divisie

Nog nooit tevoren had een dergelijk samentreffen van plaatselijk officieren, plaatsgehad, doch op een vriendelijke uitnodiging van den D.O. Brigadier Rosenlund, kwamen op 22 November een 40-tal Pl. officieren en 10 officieren tezamen in Semarang I.

Van vele richtingen van Midden-Java waren ze bijeen gekomen en het was aardig op te merken hoevele oude bekenden, die elkaar in jaren niet hadden gezien, nu op dit congres elkaar de hand drukten als makkers in denzelfden strijd. Om acht uur des morgens begon de eerste samenkomst en de bede, die door velen werd opgezonden, kenmerkte dezen ganschen dag: „Heer, doop mij met Uw geest“. De geestelijke verwachting was hoog gespannen en God heeft op heerlijke wijze hieraan beantwoord.

Brigadier Rosenlund zette in zijn welkomstwoord het doel van den dag uiteen. De grondgedachte was: „De verdieping van het geestelijk leven“, en daarnaast een beter leeren begrijpen van den plicht als pl. officier tegenover God en het Leger. Het bijbelwoord, met teederheid behandeld, werd door God gebruikt om ons te sterken en te

bemoedigen, doch ook om de fouten aan te toonen en ons daardoor te bekwaren voor den strijd. Na een korte pauze werd om 12 uur geëindigd, doch om 4 uur kwamen wij weer bijeen. Dit zou een „vragenuurtje“ worden. En hiervan werd dankbaar gebruik gemaakt, terwijl Brigadier Rosenlund op voortreffelijke wijze de antwoorden uiteen zette.

De avondsamenkomst spande de kroon. Ons geloof was groot en God gaf veel zegen. Nadruk werd gelegd op de noodzakelijkheid vervuld te zijn met de liefde Gods, die dringt tot werken. Dertien makkers vernieuwden hun verbond met den Heer.

Met een echt Halleluja-slot werd gesloten. De oudste pl. officier hield onze geliefde vlag, allen schaarden zich er om heen en vastberaden klonk het:

Voor eeuwig wil ik dienen,
Ik vraag geen roem noch eer;
Mijn loon zij kostbre zielen,
Gewonnen voor den Heer.

Geestelijk versterkt gingen allen naar hun korpsen terug, met het groote verlangen anderen voor Christus te winnen.

A. Sterk.

schon luisterden naar de Evangelieboodschap. Direct daarop begon de Heilssamenkomst in de zaal, welke stampvol was. Verschillende officieren kregen gelegenheid te spreken van de blijdschap, die zij vonden in den dienst des Heeren, terwijl de Kolonel zijn gehoor op bijzondere wijze wist te boeien met zijn toespraak en de voorvallen als illustratie gebruikt, vonden goede ontvangst. Vele zielen knielden neer aan den voet van het kruis. Er heerschte daarover natuurlijk groote vreugde onder Gods volk. Makkers en officieren zien nu reeds weer uit naar een volgend bezoek van hun leider!

Luit. J. v. E.

Leprakolonie-Semarang.

Ook hier leidden onze Kolonels een gezegende samenkomst. Toen zij de loods, welke als bijeenkomstzaal gebruikt wordt, binnenkwamen, werden zij door officieren en patiënten met kennelijke vreugde begroet. Met geestdrift werd gezongen. Het zangkoor gaf een mooi lied ten beste, het muziek-korps speelde Leger-melodieën. Het was een geestdriftige bijeenkomst, doch toen de Kolonel Gods woord ter hand nam, heerschte er onafgebroken aandacht. Het was de menschen aan te zien, dat zij genoten en wij gelooven, dat ze allen een zegen uit dit samenzijn wegdroegen. God zegene de patiënten van deze kolonie en de Majoor Tichelaar, die zulk een gezegend werk daar mogen verrichten!

Bandoeng

DAG VAN GEBED

onder leiding van DEN CHEF-SECRETARIS EN MEVROUW RIDSDIEL.

Deze dag is een zeer gezegende geweest voor allen, die er aan deelnamen. Mevrouw Kolonel Beekhuis, de Hoofdkwartierstaf, Kweekschoolstaf en de kadetten, alsook alle verdere officieren van Bandoeng waren tegenwoordig en de kracht des gebeds dien dag openbaar, was een bezieling voor allen. Des morgens bepaalde de Chef-Secretaris ons bij het doel van den Veldtocht der Liefde en stond bijzonder stil bij het GEBED; Majoor Barbier sprak over de LIEFDE, die alle Christenen moet dringen tot den aanval. In de avondsamenkomst zette mevrouw Ridsdel op zeer duidelijke wijze uiteen, hoe BIDDEN en WERKEN samen kan gaan en Gods zegen daarop rust, terwijl Brigadier Hiorth eveneens het groote belang van den drang der liefde, die achter alles moet zijn, belichtte. Het was een goede dag, die Gods volk grootelijks bemoedigd heeft.

OPDRACHTSDIENST

onder leiding van KOLONEL EN MEVROUW BEEKHUIS.

Er was groote belangstelling voor deze gebeurtenis op Zondag 4 December. De kleine Bram van de Kapiteins Sprokkereef werd in de Heiligingssamenkomst aan God en het Leger opgedragen en deze plechtigheid had velen getrokken. De heele sfeer van dit samenzijn ademde „Overgave“, overgave van zichzelf, van gaven en krachten, van alles wat dierbaar is aan het eigen hart. Als levende illustratie stonden daar de ouders met hun kleine, terwijl de Legervlag als symbool boven hen was uitgespreid. De diepste roerselen van het menschelijk hart worden altijd weer geraakt, als men zulk een klein, hulpeloos mensch-kind ziet, in gebed als het ware opgeheven tot Gods troon door één, die in den dienst des Heeren zoovele jaren heeft gegeven. Het officierenzangkoor alsook het kinderkoor zong toepasselijke liederen. De ouders evenals mevrouw Beekhuis, kregen gelegenheid te spreken en uit een hart overvloeiend van dank en liefde tot God voor ontvangen zegeningen en liefdegaven, was dit niet moeilijk.

Daarop sloot de Kolonel aan met zijn boodschap uit den bijbel en legde den klemtoon op de groote verantwoordelijkheid, die vooral op de ouders rust, de kinderen op te voeden voor Gods koninkrijk en tot Zijn eer.

ADVENTSSAMENKOMSTEN.

Drie achtereenvolgende Donderdagen in December heeft onze leider in Bandoeng I de harten van zijn hoorders voorbereid op het komende Kerstfeest. In de eerste samenkomst had allereerst de verwelkoming plaats van de Majoor Jennerström, Walo en Roslund, die allen een gelegenheid kregen hun vreugde te uiten over hun terugkeer in hun „tweede vaderland“. God zegene hun arbeid in de toekomst!

De Kolonel wist zijn gehoor te boeien met zijn Adventsboodschap en vol verwachting werd uitgezien naar de volgende avonden.

Deze zijn bijzonder gezegend geweest. De toespraken vulden elkaar aan en de Kolonel wist bij zijn hoorders aan de hand van de profetieën en beloften Gods, toegelicht door zijn ernstige woorden, het verlangen te wekken Christus grotere gestalte in het (Zie pag. 8, kol. 4).

OFFICIEELE MEDEDEELINGEN

NATIONAAL HOOFDKWARTIER.

Bevorderingen.

Tot Adjudant:
Kapitein T. H. Young. *

Aanstellingen.

Majoor I. Andersson naar Garoet Werkcentrale.

Majoor G. O. Cornelius naar Boengan.
Majoor J. W. Jennerström *, aangesteld voor bijzonder werk en in bevel van het Rusthuis Garoet.

Majoor E. Walo naar Pelantoengan.

Majoor J. A. K. Roslund naar Beatrix

Kliniek Bandoeng. (tijdelijk).

Luitenant M. Gabriel naar Ambon.

Luitenant I. Hendrik naar Cheribon.

Luitenant Setijono* naar Poerwonegoro.

Kdt. Luitenant J. Ondaeh naar Blitar.

A. C. BEEKHUIS,

Territoriaal Kommandant.

Bandoeng, 21 December 1938.

BEVORDERD TOT HEERLIJKHEID.

Kapiteine Johanna Rigo, op 1-10-1938 vanuit Kapiroi in opleiding gekomen, te Paloe op 29 November 1938.

KOMENDE GEBEURTENISSEN.

De Territoriaal Kommandant.

- 4 Januari Hoofdkw. officierssamenkomst *
- 5 „ Rogo Moeljo
- 6 „ Ngawi
- 15 „ Bandoeng, Openluchtsamenkomst
- 20 „ Bandoeng I, wijksamenkomst
- 26 „ Batavia I (welkom Majoor Uylings) *
- 30-31 „ Koendoer en Pladjoe

* vergezeld van mevr. Kolonel Beekhuis.

De Chef-Secretaris en mevr. Lt. Kol. Ridsdel.

- 8 Januari Bandoeng II
- 15 „ Soerabaja I, v.m. mevr. Ridsdel
- „ III, v.m. Chef-Secretaris
- „ II, n.m. C.S. en Mevr. Ridsdel
- 16 „ Toeren (mevr. Ridsdel)
- 16 „ Malang II (Chef-Secretaris)
- 17 „ Blitar
- 18 „ Solo

Brigadier Hiorth.

- 8 Januari Bandoeng II (met C.S.) 15 — Bandoeng I; 29 — Bandoeng I

Brigadier Rosenlund.

- 1 Januari Magelang II, 5 — Rogo Moeljo;
- 6 — Ngawi; 8 — Magelang I;
- 11 — Solo; 14-15 Semarang I;
- 16 — Krengseng en Bendosari;
- 17 — Limpoeng; 18 — Pekalongan;
- 19 — Tegal; 20 — Cheribon;
- 26 — Tjilatjap; 27 — Gombong.

Brigadier Stewart.

- 21-22 Januari Soerabaja, ziekenhuis en Wonomkromo; 23 — Toeren; 26 — Bandoeng I

Majoor Barbier.

- 8 Januari Semarang I; 9 — Ambarawa

Majoor Ramaker.

- 8 Januari Bandoeng I

Adjudante Brouwer.

- 2 Januari Pekalongan; 9 — Tegal; 12 — Bandoeng I; 22 — Batavia I

Adjudante Hansen.

- 22 Januari Magelang I en II

Adjudant Palstra.

- 19 Januari Bandoeng I; 22 — Bandoeng II.

Kapiteine Kappers.

- 29 Januari Batavia II.

Kapiteine Van Lith.

- 15 Januari Batavia I en II; 29 — Bandoeng II.

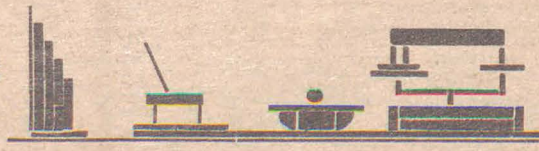
Kapiteine Lopulisa.

- 8 Januari Cheribon.

AANTEKENINGEN VAN DEN CHEF-SECRETARIS

Lt. Kolonel D. S. Ridsdel.

Januari 1939

„Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen mijne Toevlucht en mijn Burcht.”

Psalm 91:1 en 2a.

In de eerste plaats wenschen we onzen lezers een gezegend en gelukkig Nieuwjaar toe! Laten allen, die zich naar den naam van Christus noemen, in hun hart voorneemen in het nieuwe jaar meer dan ooit hun krachten te wijden aan de uitbreiding van Gods koninkrijk. Er zullen ons kansen genoeg geboden worden, laten wij ze aangrijpen! De Veldtocht der Liefde zal ons ruimschoots gelegenheid geven om voor den Heer te arbeiden.

De Territoriaal Kommandant.

Behalve het afhandelen van de diverse zaken op het Hoofdkwartier, heeft de Territoriaal Kommandant samenkomsten geleid in verschillende plaatsen. In Bandoeng I werd door den Kolonel een reeks Adventsamenkomsten gehouden; hiervan is groote zegen uitgegaan en wij hebben de dichte nabijheid des Heeren ervaren.

Op den 28sten November ontving Z.E. de Gouverneur-Generaal onzen leider in audiëntie. De Landvoogd toonde zijn belangstelling in en waardeering voor onzen arbeid en stelde verschillende vragen. Laat ons bidden voor allen, die in hoogheid gezeten zijn, opdat de Heer hun wijsheid schenke in hun zware taak.

Terug uit Europa.

We waren blij Majoor en mevrouw Jennerström te kunnen verwelkomen; de Majoor is aangesteld voor bijzonder werk en tevens zijn onze makkers in bevel van

KANDIDATEN!

GEVRAAGD:

bekeerde, jonge menschen, die willen arbeiden voor Gods koninkrijk in het Leger des Heils.

Meldt u nog heden aan bij: Kolonel A. C. Beekhuis, Javastraat 16 — Bandoeng.

het Rusthuis. Majoor Roslund en Majoor Walo arriveerden met dezelfde boot; de laatste kwam ziek aan, doch is thans zoover hersteld, dat zij naar Pelantoengan kon reizen. Majoor Roslund is tijdelijk aangesteld om te arbeiden in onze Beatrix Kliniek te Bandoeng.

Majoor Midteide bevindt zich op weg naar Indië en zal reeds aangekomen zijn als deze Strijdkreet in handen van onze lezers komt. De Majoor is langer in Noorwegen gebleven dan wij hadden verwacht, doch tenslotte is de weg geopend voor haar om terug te keeren. Zij reist in gezelschap van twee jonge Officiëren, die voor het eerst naar Indië komen, n.l. Luitenant Kreikamp en Luitenant Schaafsma. Wij roepen hun een hartelijk welkom toe en hopen, dat zij hier met vreugde zullen arbeiden.

In Januari verwachten wij Majoor en mevrouw Uylings terug. Het verlof heeft hen veel goed gedaan. De Majoor hield kort geleden in Holland een belangwekkende lezing voor de microfoon over onzen arbeid in Ned.-Indië. Wij heeten hen van harte

NICRO-UITZENDING

over alle Westersche zenders der N.I.R.O.M.

MORGENWIJDING

Donderdag 26 Januari a.s.
11.40 — 12 uur

Majoor D. Ramaker spreekt over:

„WAAR IS GOD?”

welkom en bidden, dat de Heer hun gezondheid en krachten moge geven voor de periode, die thans aanbreekt.

Lt. Kolonel en mevrouw Lebbink.

De Territoriaal Kommandant vernam uit een schrijven, dat de Financieel Secretaris met zijn gezin zich begin Januari zal inschepen, zoodat wij hen in de eerste dagen van Februari kunnen verwachten. De Kolonel zal zijn oude werk weer opnemen en we zijn er zeker van, dat den Kolonel en mevrouw Lebbink beiden, een hartelijk welkom wacht. Terwijl de kolonel in Holland was, heeft hij een spreekbeurt vervuld voor de Radio en voorts een aantal samenkomsten geleid. De Heer geve hun een goede reis naar hun tweede vaderland!

Wij willen niet nalaten hier Adjudant Palstra te noemen, die de verantwoordelijkheid van het Financieel Departement heeft gedragen in de afwezigheid van Lt. Kolonel Lebbink. Hoewel de Adjudant zich in vele zaken moest inwerken, heeft hij zijn beste krachten, gegeven voor zijn taak.

Onze Legerfamilie.

Adjudante Schot ontving bericht, dat haar vader is heengegaan in den ouderdom van 84 jaren. Wij betuigen de Adjudante onze deelneming, en bidden, dat de Heer haar Zijn troost en genade schenke.

Er staan enkele namen op onze ziekenlijst: mevrouw Majoor Schulz is nog steeds verre van wel, mevrouw Majoor Scheffer (R) moet sinds eenige weken het bed houden, Majoor Van Oudheusden zoekt herstel in een koel klimaat en hoewel mevrouw Adjudant Palstra het ziekenhuis mocht verlaten, moet zij nog veel rust houden. Wij wenschen hun een spoedig herstel toe.

Majoor Lauter heeft den Territoriaal Kommandant verzocht om enkele maanden binnenlandsch verlof, aangezien zij niet met verlof naar haar vaderland wenscht te gaan. Dit is toegestaan door den Kolonel en de Majoor zal half Januari haar werk in Poerwonegoro en Sapoeran tijdelijk neerleggen.

Kapitein T. H. Young is door den Territoriaal Kommandant bevorderd tot den rang van Adjudant. Wij bieden den Adjudant en mevr. Young onze hartelijke gelukwenschen aan.

De Veldtocht der Liefde.

Het is de wensch van den Territoriaal Kommandant, dat alle heilssoldaten actief zullen deelnemen aan b.g. Veldtocht, die 1 December is begonnen en zal duren tot 30 Juni 1939. Bijzondere samenkomsten zullen worden gehouden en er zal tijd en aandacht worden gegeven aan het doen van extra huisbezoek. Wij hebben aanplakbiljetten laten drukken, die in de zalen zullen worden opgehangen, om aan een en ander goede bekendheid te geven. Wij herinneren er aan, dat het motto voor Januari is: de geest des gebeds.

Lt. Kolonel en mevrouw Wille (R).

Het spijt ons te moeten melden, dat Lt. Kolonel Wille enkele weken ziek is geweest. Hoewel nog niet heelemaal op krachten, is de Kolonel toch weer met zijn werkzaamheden begonnen. Mevrouw Wille, die momenteel in Denemarken is bij haar ouders, maakt het niet zoo goed wat haar gezondheid betreft, zoodat zij niet begin Januari naar Ned.-Indië kan terugkeeren, zooals haar plan was.

De Kweekschool.

De Kadetten zijn thans vertrouwd met hun nieuwe omgeving. Hun opleiding wordt met kracht ter hand genomen. Behalve de theoretische lessen in de Kweekschool, krijgen zij ook praktische veldopleiding in de beide Bandoengsche korpsen. Voorts heeft de Territoriaal Kommandant besloten, dat de Kadetten, in brigades verdeeld, in de maand Februari een 10-daagschen Veldtocht

EEN BELANGRIJKE GIFT.

Het was met groote blijdschap, dat de Territoriaal Kommandant gedurende de afgelopen maand het bericht ontving, dat Z.E. de Gouverneur-Generaal, een gift van f 1000.— (duizend gulden) ten behoeve van den Leger des Heilsarbeid in deze gewesten, beschikbaar stelde. Niet alleen is dit blijk van medeleven met onzen arbeid een groote hulp, doch tevens een zeer gewaardeerde bemoediging om dezen arbeid zoo mogelijk nog beter te verrichten.

zullen houden in Midden-Java. Zij zullen dan gelegenheid krijgen om intensief korpswerk te verrichten. Ziet uit naar plaatselijke aankondigingen.

Nieuws van Sumatra.

Kapitein Poot, onze kollektant op Sumatra, heeft een auto-ongeluk gehad, dat gelukkig goed is afgelopen. Het mag een wonder heeten, dat hij niet gekwetst is.

Niet alleen wijdt de Kapitein zich aan het bijeenbrengen van de noodige fondsen, doch hij grijpt ook elke gelegenheid aan om een woord voor zijn Meester te spreken. Zoo mochten wij vernemen, dat hij op 2 December in Kota Radja een lezing hield in de Prot. Kerk over hetgeen God door en voor het Leger des Heils doet. Deze lezing werd gepreseed door den predikant, ds. Van Wijck Jurriaanse, en bezocht door een flink aantal menschen. God zegene den Kapitein op zijn zwerftochten in dienst des Evangelies!

Een nieuwe zaal in Poerwonegoro.

Op den 28sten December zal de Territoriaal Kommandant de openingsplechtigheid leiden van de nieuwe zaal in Poerwonegoro. De voltooiing van deze zaal is tot stand gekomen mede door de volharding en energie van Majoor Lauter. Wij spreken den wensch uit, dat er een groot werk verricht zal worden in dit nieuwe gebouw.

Het Rusthuis te Garoet.

Het Rusthuis te Garoet is overgebracht naar een ander gebouw. Wij zijn er in geslaagd een geschikt huis te huren, naast het voormalige gebouw. De officieren zijn momenteel druk bezig met de verhuizing. Het adres blijft: Goentoerlaan 18.

+ Bevorderd tot heerlijkheid.

Vanuit Australië werd bericht ontvangen, dat Brigadier John Thomson, bij de oudere officieren en heilssoldaten in Indië welbekend, is opgeroepen tot hooger Dienst.

De Brigadier was bijna 76 jaar oud en heeft ook in dit land getrouwd en met veel liefde voor God gearbeid. De Heer sterke mevrouw Thomson en haar kinderen! In een volgend nummer hopen wij enkele bijzonderheden te geven.

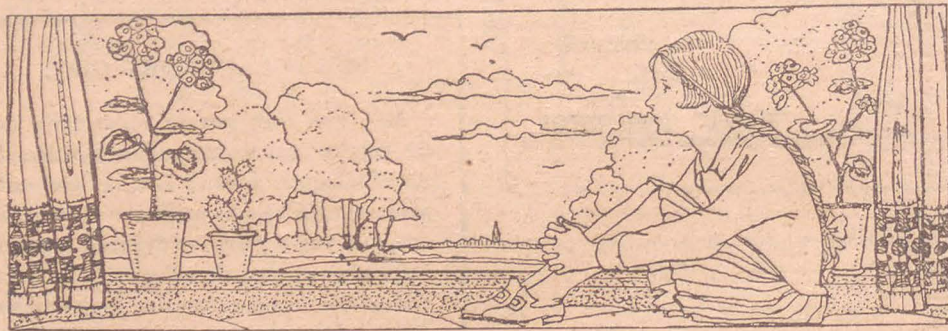
EEN JUBILEUM

en JUBILEUMGIFTEN.

De N. I. G. My, welke op 10 December l.l. haar 75-jarig bestaan op feestelijke wijze heeft herdacht, heeft niet alleen veel belangstelling van de zijde van het groote publiek onderzonden, maar op waardige wijze ook anderen in de feestvreugde laten deelen, door verschillende instellingen te verblijden met een gift voor hun werk.

Ook onze arbeid in Bandoeng, Makassar, Medan, Semarang, Koendoer (Palembang) en Soerabaja is op deze wijze vriendelijk bedacht geworden.

Onze oprechte dank aan de heeren Directeuren voor hun mooie geste! Gaarne geven wij dit voorbeeld ter navolging door aan andere maatschappijen, firma's en particulieren, welke te een of anderer tijd jubileeren!

VAN HET JEUGDFRONT

Met het nieuwe jaar, dat zijn intrede doet, hebben wij jongeren, nieuwe plannen en vooruitzichten. Velen maakten wellicht in den Halven Nacht van gebed, op de scheiding van het oude en het nieuwe jaar, plannen hoe zij het beste zullen maken van deze nieuwe kans, die God schenkt. Moge Hij ons allen daartoe helpen!

Met ingang van Januari zal in de groote centra van Java en de buitengewesten door officieren, daartoe door den Kommandant aangewezen, systematisch Godsdiensondericht worden gegeven. In de kleinere plaatsen zullen de bevelvoerende officieren dit doen, zoowel in het Hollandsch als in het Maleisch.

Zij, die hieraan wenschen deel te nemen, worden verzocht zich bij de officieren ter plaatse op te geven. De cursus loopt over twee jaren; aan het eind van elk jaar worden getuigschriften uitgereikt.

De Korpskadetten-cursus. Deze is een meer uitgebreide leergang, welke zes jaren duurt, en meerdere theoretische en praktische kennis op geestelijk gebied beoogt. Wij hebben thans in Nederlandsch-Indië ongeveer 250 korpskadetten. Verscheidenen werden van de rol afgenomen, doch meerderen werden toegevoegd; wij hadden de vreugde er 12 af te schrijven wegens vertrek naar de Kweekschool. Drie van deze makers, die reeds zes jaren studie achter zich hadden, namen deel aan het toelage-examen en zijn geslaagd.

De Zwaard- en Schildbrigade. Dit is de Bijbel- en Gebedsbond van het Leger des Heils. Meer dan 1800 leden zijn voor 1939 ingeschreven. Iedereen kan hierbij toetreden. Kaarten met Bijbelrooster en lijst voor wekelijksche gebedsonderwerpen zijn verkrijgbaar à 10 cents, J. L. Departement, Javastraat 16, Bandoeng.

Zonnestralen. „Knipoog”, die het toezicht heeft over al de afdelingen van de Heils-Padvinderij in N.-I., heeft de ronde gedaan, en had een zeer genoeijlijk kampvuur-uurtje met de Zonnestralen van Semarang I. Deze mooie Zonnekring telt al 18 geïnstalleerde Zonnestralen, en wat was het voor Knipoog

een verrassing om nog 10 nieuwelingen te zien, die hun best doen om zoo gauw mogelijk ook een Zonnestraaltje te worden. Bintang, de vrouw van den bevelvoerende officier, Srengengi Titaley, zoowel als haar helpsters doen een mooi en degelijk werk.

In Ambarawa nam Knipoog poolshoogte van de Verkenner, en was aangenaam verrast. Maar er valt nog heel wat te leeren en te oefenen.

Batavia I en II hebben een moeilijken tijd gehad, want Srengengi was overgeplaatst maar gelukkig hebben ze nu weer een nieuwe. Knipoog was verbaasd bij het hooren van de belofte en wet der „Sinar Matahari” op het Molenvliet, en heeft hun toen den „Zonnestralenroep” geleerd, dien ze in een wip kenden.

Batavia I-kring komt hopelijk in Januari voor een bezoek op het program.

Akele Palstra wordt zeer gemist door haar welpen in Bandoeng I. Maar God is goed geweest voor haar, en wij gelooven, dat Hij haar spoedig heelemaal weer beter zal maken.

Ambon is paraat. Brigadier Loois is bezig met de oprichting van een Toortsdragersgroep. Zie uit naar berichten van dien hoek.

Adjutant ter Telgte schreef ons een lang epistel over de jeugdgroep in Tompasso, en wij verheugen ons met hem over de de bedrijvigheid ginds in de Minahassa.

De jongeliedenkorpsen in Poerwodjo en Djokja werden door mij bezocht en de officieren hebben werkelijk een warm hart voor de jeugd. Jammer, dat er niet wat meer helpers zijn bij dit heerlijke werk. In Djokja worden de Compagniesamenkomsten in drie talen gehouden voor de verschillende groepen, die er zijn. Zaterdagavond hadden we een imitatie-kampvuur, dat buitengewoon geslaagd is. Meer dan honderd kinderen waren bijeen van de verschillende Zondagscholen, en wat hebben ze genoten, ook van de lichtbeelden, die Adjutant Hansen vertoonde.

M. M. Brouwer,
Adjudante.

Uw Naam.

IN sommige gedeelten van Afrika koopen de inboorlingen elkanders namen. Ge zult het met mij eens zijn, dat dit een zeer eigenaardige gewoonte is. Ze betalen zelfs geld, om een gedeelte van elkanders naam te mogen hebben en op deze wijze ondergaat een naam soms heele veranderingen. Het moet ook nogal verwarring stichten, vindt ge niet?

Maar ook zelfs in ons land zijn er menschen, die graag hun naam zouden willen veranderen, vooral als ze tegelijk met den naam ook een ander karakter konden koopen. Doch op die wijze kunnen wij geen namen koopen en verkoopen. We moeten zorg dragen voor en waken over den naam, dien we hebben.

Uw naam staat voor uzelf, en als uw naam genoemd wordt, denken de menschen aan u, en staat uw persoon hun direct voor den geest. Daarom is het van groot belang, dat ge een goeden naam hebt, en dat ge dien bewaakt.

Wat wil dat zeggen: een goede naam? Het beteekent niet een mooie naam, of een deftige naam. Sommigen uwer hebben maar een heel gewonen naam gekregen en dikwijls hebt ge misschien verlangd naar een naam, die meer beteekende, zooals die van uw vrienden. Maar het doet er niet toe, hoe eenvoudig uw naam ook is; ge kunt hem toch tot een goeden naam maken. Ge kunt maken, dat hij voor anderen een groote

beteekenis krijgt. Hij kan een reputatie van reinheid, en dapperheid en van alles, wat edel is en eerbied afdwingt, vertegenwoordigen.

Koning Salomo vertelt ons: „De naam is uitgelezen dan groote rijkdom”.

Rijkdom zonder een goeden naam is waardeloos. Het geeft niet, hoe rijk ge ook moogt zijn; als ge geen goeden naam hebt, geniet ge geen waar geluk.

Sommige menschen hebben hun naam op het spel gezet, om groote rijkdommen te verwerven. Ze hebben oneerlijke dingen gedaan, om welstand te kunnen genieten. Denk er aan, dat al de rijkdommen van de wereld uw eer en den vrede uws harten niet waard zijn.

Een goede naam geeft u dingen, die rijkdom niet koopen kan. Hij geeft ons het respect, het vertrouwen en de liefde van anderen, en deze dingen zijn van veel grooter waarde dan geld. Als niemand op u kan vertrouwen, zijt ge voor de wereld niet veel waard. Ge moogt arm zijn als een kerkrat, toch kunt ge rijk zijn, omdat ge een goeden naam hebt.

Een goede naam is de hoeksteen van welstand en eer.

De beste wijze, om u een goeden naam te verwerven, is in waarheid een volgeling van Christus te worden en in Zijn wegen te wandelen, kortom, u in alle opzichten den naam van Christen waardig te maken.

Hoe jong te blijven.

Vergeet zoo spoedig mogelijk onaangename dingen.

Houd uzelf goed in hand; laat uw humeur niet los op anderen.

Leer de kunst vriendelijke dingen te zeggen.

Verwacht niet te veel van uw vrienden.

Behoud uw idealen en denk niet, dat de heele wereld slecht en onvriendelijk is.

Doe alle werk, wat op uw pad komt, opgewekt en zoo goed mogelijk.

Help de ongelukkigen en betoon uw medeleven aan hen, die leed dragen.

Vergeet nooit, dat een glimlach niets kost.

„Alle dingen, die gij wilt, dat de menschen u doen, doe gij hun ook alzoo”.

En als dan straks de avond van uw leven gekomen is, zult ge geliefd en geëerd zijn en ervaren, dat het „ten tijde des avonds licht is”.

INSTALLATIE EERSTE TOORTSDRAGERS-GROEP.

Zes weken geleden werd de eerste Groep van de Toortsdragersbeweging in N. I. geïnstalleerd in de zaal van Bandoeng II, onder leiding van Majoor Ramaker. Een flinke schare belangstellenden was opgekomen om er getuige van te zijn. Vooraf waren de leden van de Groep den kampong in geweest om liederen te zingen en te getuigen. Ook was er in het Soendaasch de blijde boodschap gebracht, Terugkeerend, werden de toortsen ontstoken, en ook marcheerden de leden zoo de samenkomst binnen, terwijl het tweede lied werd gezongen. In hoefijzerformatie op het platform opgesteld, met brandende fakkels, werd de groep ingezegend. Tezamen zongen zij het Toortsdragerslied in het Maleisch. Gedurende de samenkomst werden ook twee leden uitgezonden naar de Kweekschool, n.l. Kandidaat Laura Tan en Rakem.

De groepsavonden worden goed bezocht. Een jonge man is door middel van de groep in contact gekomen met Jezus, het Licht der wereld; andere leden trachten als getuigen hun licht te laten schijnen en anderen te wijzen naar de Bron van alle licht en leven.

Poe Mo Li.

(Vervolg van pag. 6, kol. 4).

hart te geven. In het bezielde gezang en de pleitende gebeden, kwam dit verlangen tot uitdrukking. Verschillende vrienden zagen wij elken Donderdagavond weer terug komen en de aandacht, waarmede geluisterd werd, maakte het voor onzen leider gemakkelijker zich te geven. Het officieren-zangkoor gaf in elke bijeenkomst gewaardeerde medewerking. Deze adventssamenkomsten zijn voor allen, die ze bijwoonden, een gezegende voorbereiding voor het Kerstfeest geweest.

Installatie van de „ZONNESTRALEN”-BRIGADE VAN SEMARANG I.

Ruim 2 maanden geleden is korps Semarang I begonnen met de oprichting van bovengenoemde brigade. Een 22tal meisjes heeft zich hierbij aangesloten en het was een genot te zien, hoe trouw zij kwamen op de wekelijksche parade en met welk een ijver en blijdschap zij zich toelegden op het beginnelings-examen, verlangend naar den dag der installatie, waarop zij voor het eerst haar uniform zouden mogen dragen.

Eindelijk na twee maanden van voorbereiding was die dag gekomen en op Zaterdag 5 November j.l. leidde Brigadier Rosenlund, de installatie. De belangstelling daarvoor was groot. Reeds lang voor het aanvangsuur kwamen de eerste bezoekers aanzetten, terwijl haast geen enkele stoel leeg was, toen de Brigadier het publiek hartelijk welkom heette.

Het doel van de Brigade werd verklaard n.l. licht en vreugde verspreiden, hulp brengen in eigen omgeving. Ook sprak de Brigadier zijn dank uit voor den vooruitgang in het jeugdwerk, welke hij hoopte, dat het korpswerk in net algemeen ten goede zou komen.

Daarop kwamen de „zonnestralen” met de leidsters binnen gemarkeerd. Een bijzonderheid is, dat deze brigade bestaat uit een Hollandsch en Maleisch sprekende afdeling. Het groot saluut werd gebracht. Daarna werd de belofte in het openbaar vernieuwd

en klaar en duidelijk klonk deze in beide genoemde talen door de zaal. Iedere „Zonnestraal” scheen den ernst van het oogenblik goed te beseffen. De aanstelling van de leidsters en instructrice werd overhandigd, alsook het insigne aan de meisjes zelf. In gebed werd de nieuwe brigade opgedragen aan God.

Het officieele gedeelte was nu geëindigd, een kleine demonstratie volgde. „De legende van de Zonnestralen” werd opgevoerd, waarna ook nog het Zonnestralenlied gezongen werd.

De bevelvoerende officier, Adjutant Mepham, kreeg gelegenheid zijn vreugde te uiten en den steun van het publiek voor dezen nieuwen tak van arbeid in te roepen. De leidster, zuster Titaley, sprak over haar verlangen de meisjes ook voor God te winnen.

Er heerschte een opgewekte stemming, die nog verhoogd werd door de onverwachte komst van Kolonel Beekhuis, die juist voor zaken in Semarang vertoefde. De Kommandant sprak de „Zonnestralen” toe. Wij brengen den Kommandant hartelijk dank voor zijn belangstelling, die hij door zijn komst zoo duidelijk getoond heeft. Ook dank aan Brigadier Rosenlund voor de prettige leiding dezer installatie.

Pelangi.

HANDELS-DEPARTEMENT - JAVASTRAAT 16 - BANDOENG

Juist van de pers:

PERINTAH DAN ATOERAN BAGAI PRADJOERIT BALA TENTERA KESLAMATAN (Orders en reglementen voor Soldaten van het Leger des Heils) f 0.25

52 PENGADJARAN KITAB SOETJI (52 Bijbellessen voor Zondagsschool-onderricht met gebruikmaking van een zandbak). f 0.40

Voorts verkrijgbaar B I J B E L S in verschillende talen. Christelijke boeken, jongens- en meisjesboeken, teksten, spreuken etc.